

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36864421, proti povinnému **J. T.**, bývajúcemu v Č. **o vymoženie 797,98 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 5 Er 3034/2008, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. júna 2012 sp. zn. 1 CoE 243/2012, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinný nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 29. novembra 2011 č.k. 5 Er 3034/2008- 21 exekúciu zastavil[§ 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)], oprávneného zaviazal na úhradu trov právneho zastúpenia povinnej vo výške 39,83 €. Exekúcia bola vedená na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 13. augusta 2008 sp. zn. SR 07682/08 (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“). V odôvodnení konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Dojednali tiež rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej všetky spory budú riešené buď pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom, pričom výber konkrétneho rozhodcovského súdu bude na zmluvnej strane, ktorá podá žalobu. Táto rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprímerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná (§ 53 ods. 1 a ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, smernica Rady č. 93/13/EHS). Rozhodcovský súd preto nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul a súd exekučné konanie zastavil.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 11. júna 2012 sp. zn. 1 CoE 243/2012 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná dohoda o vyplnení zmenky a neplatná dohoda rozhodcovskej doložky nemohli založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor účastníkov konania, preto označený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul a súd správne exekúciu zastavil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, doplneným z 16. októbra 2012, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Povinný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 7/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 ECdo 26/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 ECdo 56/2014, 3 ECdo 76/2013, 3 ECdo 104/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 207/2013, 3 Co 32/2013, 3 Co 44/2013, 3 CoE 30/2014, 3 CoE 24/2013, 3 ECdo 95/2014, 3 ECdo 235/2014, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014, 8 ECdo 152/2014, 8 ECdo 190/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak aj vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., keď povinnému nepriznal právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. decembra 2015

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová